

Despre remarcabila comportare a tinerilor în întâlnirea internațională de ciclism

Un succes deosebit de frumos l-au înregistrat în cadrul concursului internațional de ciclism reprezentanții noștri în cursa de fond București-Bălcoi-București. Într-adevăr, cucerirea primelor două locuri în clasamentul pe echipe și în clasamentul individual este o performanță pentru care alergătorii noștri merită toate laudele, cu atât mai mult cu cât, în afară de C. Stănescu, toți ceilalți care ne-au reprezentat culorile patriei în cursa de fond sunt în exclusivitate elemente tinere, lipsite de experiența concursurilor mari. Cu toate acestea, tinerii noștri alergători au reușit să înțreacă pe bine cunoscuții cicliști polonezi Ladislav Klabinski, Wacław Wrzeski, Wacław Wojcik, pe rutinați alergători francezi Charles Gregorini, René Burgat, Gabriel Audemard ca și pe alergătorii italieni Tonino Tattini, Mai Alberto, Degli Erfosto Orlando.

SUCCESUL Tinerilor O LECȚIE PENTRU ÎNGÂM- FAREA UNOR VÂRSTNICI

Se știe că rezultatele obținute de cicliștii noștri în întâlnirile internaționale din ultimii ani nu au fost tocmai cele așteptate. O serie de alergători ca de pildă Marin Niculescu, C. Sandru și alții, ale căror posibilități li îndreptățeau să aducă patriei rezultate dintre cele mai frumoase și totodată să contribuie efectiv la ridicarea elementelor tinere, la creșterea calitativă a ciclismului nostru, au dat dovadă de îngâmfare, de atitudine vedetiste, s-au arătat nedisciplinați și au căutat să știrbească din autoritatea antrenorilor. Ceea ce este însă și mai grav este faptul că acești cicliști au urmărit pe toate căile să oprească afirmarea elementelor tinere.

Ca o consecință a atitudinii lor vedetiste și a indisciplinei arătate față de antrenori, Marin Niculescu și C. Sandru nu s-au mai pregătit cu aceeași seriozitate și de aci porneste explicația insucceselor lor. Prin pregătirea lor slabă, ei nu se mai vedeau capabili să câștige o cursă. În această situație, Marin Niculescu căuta să-și apropie totuși victoria prin oprirea oricăror acțiuni și inițiative a tinerilor, pe care li apostrofa, impunând totodată întrecerilor un ritm moderat. În cazul când „dispozițiile” sale nu erau în totul ascultate, el se posta în spatele tinerilor, le primea „plasa”, de unde legea abia pe ultimii metri, la sprintul final. Așa înțelegea Marin Niculescu să câștige o întrecere.

Lucrurile nu puteau însă să rămână astfel. Analizând toate aceste fapte, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport a luat măsurile necesare. Marin Niculescu și C. Sandru au fost suspendați din activitatea sportivă pe timp de un an. Deasemeni, au mai fost sancționați E. Norhadian (ca necorespunzător în totul reprezentativ), luându-i-se dreptul de a mai face parte din reprezentativa noastră un an de zile, iar I. Ioniță și Gh. Navrea au fost oprți — pentru că au săvârșit acte de indisciplina — să ne reprezinte în următorul concurs internațional.

Acestea n-au fost însă singurele măsuri. Ciclismul nostru are nevoie de cadre de bază. Și, pentru a le putea crește, Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport a hotărât deschiderea unei tabere de pregătire. Din întreaga țară au fost recrutați cicliști tineri, cărora li s-au pus la dispoziție în tabără toate cele necesare pentru buna lor pregătire. Antrenându-i și pregătindu-i după lucrările sovietice de specialitate, antrenorii C. Cârjan, I. Gociman și Gh. Negoescu au avut bucuria să vadă cum tinerii pe care-i instruiseră mergeau dela o zi la alta cu pași rezezi pe calea ridicării măiestriei sportive. C.

Dumitrescu, V. Ionescu, A. Folbert, Tache Petre, sunt câțiva dintre tinerii care au muncit în această tabără cu sârguință și au ajuns să li se acorde marea încredere de a ne reprezenta la ediția a II-a a concursului internațional de ciclism al R.P.R.

„Aveam încredere într-o comportare frumoasă din partea lor, așa cum n-am avut-o niciodată în alți cicliști, ne-a declarat antrenorul C. Cârjan. În tot timpul cât i-am pregătit, toți acești tineri s-au arătat hotărâți să învețe și au învățat cu însoțire, cu dragoste, încât nu se putea să dea greș la examenul la care au fost supuși”.

„Ne-am întocmit un plan de acțiune, ne-a spus C. Stănescu, căpitanul primei noastre reprezentative. Cu toții eram hotărâți să-l respectăm. Am fost învățați să nu ne subapreciem niciodată adversarul și mai ales cum cunoașteam valoarea acestora cu care trebuia să ne întrecem, am hotărât de comun acord cu antrenorul să le urmărim mai întâi cu atenție acțiunile, să vedem asupra cărui dintre ei va trebui să ne îndreptăm deosebită atenția și să nu ezităm să răspundem prompt la toate tentativele de evadare. Dacă plutonul avea să se întoarcă compact la Otopeni, de aci, printr-o schemă tactică bine studiată, trebuia să facem tot posibilul pentru a da posibilitatea unuia dintre noi să evadeze. Nu ne hotărâsem asupra celui care urma să facă evadarea. Trebuia să evadeze acela care s-ar fi simțit mai bine după oei peste 100 km.”

După cum s'a desfășurat cursa, s'a putut vedea că cicliștii noștri și-au respectat planul. Chiar dela primii kilometri alergătorii polonezi au început să tragă puternic. Se mergea cu peste 40 km. la oră. Cicliștii noștri se țineau aproape și, când le venea rândul la conducere, trăgeau și ei cu aceeași convingere. Dela început s'a văzut că cicliștii care ne reprezentau nu mai erau aceiași de anul trecut, acei, care, după câteva sprinturi puternice efectuate de cicliștii francezi și bulgari, se pierduseră pe drum.

Viteza pe care au imprimat-o dela începutul întrecerii cicliștii polonezi, în speranța că vor putea fărâmița plutonul, n'a avut niciun rezultat. Ambele noastre echipe au rămas întregi. A început însă ploaia. Apoi, lapovița, iar vântul puternic a fărâmițat în cele din urmă plutonul. Wacław Wojcik (R.P. Polonă), Mai Alberto, Umberto Rabaune, Degli Erfosto Orlando (U.I.S.P.-Italia) au abandonat. St. Sebe din reprezentativa secundă a R.P.R., a trebuit să abandoneze și el, în urma unei defecțiuni mecanice. La întoarcerea spre București, vremea se liniștise. Plutonul fruntaș era însă acum format din 10 cicliști, 6 din reprezentativele R.P.R. (câte trei din fiecare echipă), doi polonezi, un francez și un italian.

C. Dumitrescu a încercat evadarea și — așa după cum hotărâseră — echipierii săi l-au susținut. C. Stănescu, deși ceva mai rutinat, nu a privit cu părere de rău acțiunea lui Dumitrescu. S'a alăturat de Tonino Casini, anihilând acestuia acțiunea de urmărire.

Așa ne-au adus cicliștii noștri tineri frumoasă performanță și tot astfel ne vor aduce victorii și de acum înainte, dacă vor urma, bineînțeles, cu aceeași încredere îndrumările antrenorilor și se vor strădui permanent să-și ridice măiestria sportivă. Ei vor justifica astfel încrederea ce li se acordă și vor demonstra prin fapte că lipsa dela start a așa zisilor „specialiști” nu va face să scadă, ci, dimpotrivă, va face să crească nivelul tehnic al întrecerilor ciclismului.

GH. ȘTEFĂNESCU

Învățămintele întâlnirii internaționale de box Metalul (R. P. R.)-Torpedo (R. P. Bulgaria)

Întâlnirea de box Metalul (R.P.R.) — Torpedo (R.P. Bulgaria) desfășurată Sâmbătă seara în cinstea Congresului Național pentru Apărarea Păcii, a însemnat o nouă contribuție la întărirea prieteniei dintre sportivii bulgari și români, o nouă manifestare a legăturilor frățești, care există între cele două popoare vecine. Totodată, această întâlnire internațională a însemnat și un fericit schimb de experiență între boxerii fruntași bulgari și români.

Întâlnirea dintre Metalul și Torpedo a fost de un nivel tehnic destul de ridicat. Ea a dovedit din nou că sportivii celor două popoare pășesc mereu înainte, învățând neconștient din glorioasa experiență sportivă sovietică. Deosebit de puternic este progresul realizat de boxul bulgar, despre care se poate spune pe drept cuvânt că s'a născut deabia după eliberarea Bulgariei de sub jugul fascist.

Dar, să trecem, la desfășurarea întâlnirilor. În limitele categoriei muscă, boxeurul român Dobrescu a obținut o victorie grea, dar meritată. El și-a impus tactica aproape dealungul întregului match. În boxul practicat de Dobrescu au existat însă unele lipsuri. Astfel, el nu a putut aprecia întotdeauna distanța, multe din loviturile sale fiind trimise în aer. Dobrescu a atacat adeseori cu capul înainte și a lovit cu partea interioară a mânușii. Velicov nu s'a comportat pe măsura așteptărilor, a practicat un box pasiv și a fost stăpânit de nervozitate.

La categoria cocoș matchul a decurs destul de nereglementar. Vina pentru aceasta o poartă atât Kirilov, cât și Bogdan. Boxeurul bulgar a intrat la atac cu capul înainte, iar Bogdan a abuzat de țineri, a făcut eschive sub centura adversarului și a dat uneori lovituri cu capul. Kirilov a fost mai dur, mai agresiv și a câștigat pe merit, fiind net superior în prima repriză. Bogdan este un tânăr boxeur de talent, dar care nu are încă suficiente cunoștințe tactice. Astfel, nu ne putem explica de ce Bogdan nu a folosit uppercuturile, care i-ar fi putut aduce puncte numeroase.

Interesantă a fost întrecerea dintre maestrul sportului Malezanov și Zamfirescu. Malezanov a boxat cu mult sub posibilitățile sale, deoarece după Jocurile Olimpice nu s'a mai antrenat cu aceeași intensitate. Totuși, Malezanov a arătat din nou stilul său spectaculos, reflexele și jocul de picioare excelent care i-au dat posibilitatea să domine cu autoritate în primele două reprize. Zamfirescu s'a dovedit posesorul unei puternice lovituri de stânga, dar nu a reușit să folosească cu succes momentele favorabile, pe care le-a avut în decursul matchului.

La categoria semi- ușoară, Kaprielian a câștigat net prima re-

priză și părerea noastră este că până la sfârșitul matchului n'a permis adversarului să recupereze. Kaprielian a utilizat o tactică mai bună, folosind o gardă închisă. El se lăsa atacat, dar contraataca imediat, găsind locuri libere la cap și corp. Modul acesta de luptă a lăsat impresia greșită că inițiativa aparținea lui Luca Romano. În realitate, boxeurul român n'a reușit niciun moment să deschidă garda lui Kaprielian. Greșeala esențială a lui Romano constă în faptul că el nu s'a folosit de brațele sale mai lungi pentru a-și ține adversarul la distanță. Deasemenea, Romano trebuie să se desobișnuiască de a „telefona” loviturile, deoarece adversarii săi pot să-și dea seama ușor de lovitura pe care o pregătește.

Foarte disputată a fost întâlnirea dintre Serafimov și Borduz. Boxeurul român a demonstrat adevăratele sale posibilități deabia în repriza treia, când a reușit să-și asigure victoria. Borduz este un boxeur combativ, lovește variat, dar adesea nereglementar. El utilizează seriile de lovituri, însă le aplică mecanic. Serafimov a avut o ușoară superioritate în primele două reprize, dar nefiind suficient de rezistent din punct de vedere fizic, a pierdut matchul.

Despre boxeurul român Schwartz se pot spune cuvinte foarte bune. El a demonstrat un box regulamentar și foarte variat. Posedând un bogat arsenal de mijloace tehnice și tactice el a reușit o victorie clară, cu toate că din cauza lipsei de rezistență și a insuficienței încrederi în puterile sale, a pierdut repriza a treia. Adversarul său, Papaliev, este cunoscut ca un boxeur agresiv, dar în urma încercării nereușite de a lua inițiativa la începutul matchului, s'a încurcat și nu a isbutit să-și revină decât în repriza a treia când era prea târziu.

Maestrul sportului Vasile Tiță a obținut o victorie rapidă împotriva tânărului boxeur Ovanesian.

Cred că cea mai spectaculoasă întâlnire a fost cea dintre maestrul sportului Kostov și Pinte. În cele opt întâlniri internaționale pe care le-a susținut în decurs de doi ani, Kostov a reușit tot atâtea victorii. Ultima — realizată Sâmbătă seara pe stadionul Giulești — este cu atât mai valoroasă, cu cât Pinte este un boxeur bun, care aplică frumoase lovituri directe și are un excelent joc de picioare. Kostov a arătat din nou duritatea sa recunoscută și a utilizat lovituri precise și prin surprindere. Regretăm și noi, ca și spectatorii bucureșteni de altfel, că el nu s'a putut menține în vechea sa categorie, pentru a se fi putut întâlni din nou cu maestrul sportului Tiță.

Un debut reușit ca internațional a realizat tânărul boxeur bulgar Kolev, în vârstă de 18 ani. El și-a învins timiditatea din prima repriză, și, din mijlocul celei de a doua reprize și până la sfârșitul matchului, a trimis numeroase lovituri de dreapta în capul adversarului său. Aceste lovituri, împreună cu stilul său mai bun și mai regulamentar ar fi trebuit, după părerea noastră, să-i aducă victoria la puncte. Bătrânul este un boxeur puternic, dar el nu a reușit în întâlnirea cu Kolev să impună tactica luptei de aproape.

Matchul de categorie grea a fost bogat în lovituri. Boghiță a obținut o victorie neclară, mai ales din cauza celor două avertismente, pe care le socotesc nejuste. Boghiță nu s'a priceput întotdeauna să folosească avantajul alonjei, permițând lui Iliev să atace de aproape. Boghiță a primit numeroase lovituri, însă multe le-a evitat grație ținerilor cu mâinile și culcării pe adversar. Iliev nu a fost suficient de rezistent și a pierdut repriza treia.

Boxeurii bulgari Kostov, Kolev, Iliev, Velicov, Kaprielian, Serafimov și Malezanov și boxeurii români Pinte, Schwartz și Zamfirescu au aplicat lovituri corecte și precise cu ambele mâini. O bună apărare au dovedit Malezanov, Kostov, Iliev, Schwartz, Pinte și Zamfirescu.

În încheiere, trebuie remarcat că printre boxerii care au evoluat Sâmbătă seara sunt unii de valoare internațională (Tiță, Pinte, Schwartz, Kostov, Malezanov). Dar, în ansamblu, ambele selecționate au arătat lipsuri serioase: majoritatea boxeurilor lovesc aproape exclusiv la cap, mulți dintre ei nu cunosc boxul „corp la corp” și nu totdeauna găsesc distanța necesară pentru aplicarea loviturilor. Deasemenea, utilizează rare ori feintele. Boxeurii bulgari trebuie să se antreneze mult pentru a dobândi o rezistență mai mare, putere și precizie în lovituri, iar cei români pentru a-și însuși un stil de box mai clar. Deasemenea, unii boxeri români — Romano și Dobrescu — pun accentul pe căutarea loviturilor decisive, uitând că pentru obținerea unei victorii sunt necesare cât mai multe lovituri.

Desigur, însă, că boxeurii români și bulgari, având în față glorioasa experiență a școlii de box sovietice, vor reuși să remedieze aceste lipsuri și să meargă mai departe împreună pe drumul progresului.

ANTON ANTONOV

judcător arbitru internațional de box, redactor al ziarului „Naroden Sport” Sofia

Comportarea nedisciplinată, un punct negativ al activității jucătoarelor și jucătorilor de handbal

Desfășurarea ultimelor etape ale campionatului divizionar de handbal, ale campionatului feminin al R.P.R. și a campionatului masculin de calificare, au arătat serioase îmbunătățiri în jocul tehnic și tactic al celor mai multe echipe participante la aceste competiții.

Dacă, însă, din punct de vedere tehnic și tactic formațiile noastre de handbal au reușit comportări bune, nu același lucru se poate spune și despre comportarea lor disciplinară. Această latură a activității jucătorilor de handbal lasă de multe ori de dorit, cazuri de indisciplina și atitudine nesportivă pe teren întâlnindu-se destul de des în ultimul timp. Și, ceea ce este mai grav, este faptul că arbitrii nu sancționează totdeauna cu curaj aceste atitudini necorespunzătoare.

Astfel, cu prilejul desfășurării jocului divizionar dintre echipele Inalte Sibiu și Dinamo București, arbitrul Emil Rusu nu a sancționat jocul brutal desfășurat de Baco (Dinamo) și a permis jucătorului sibian Kirschner să protesteze împotriva deciziilor sale, vociferând și gesticulând în-

tr-un mod cu totul nepermis. La fel s'a întâmplat și în partida feminină dintre Știința I.C.F. București și Avântul Codlea, în care arbitrul Postelnicescu nu a știut să sancționeze și să oprească la timp jocul dur prestat de unele jucătoare. Din această cauză, în întâlnirea Știința I.C.F.—Avântul Codlea din campionatul feminin al R.P.R., jucătoarele Ștefănescu Elena (Știința I.C.F.) și Wächter Rose (Avântul), au avut o atitudine cu totul nesportivă, fapt în urma căruia au fost eliminate definitiv din joc.

Incidentul nu s'a oprit însă aici, pentru că imediat jucătoarele Eremia Elena (Avântul Codlea) a început să desfășoare un joc excesiv de brutal, fapt căruia unele jucătoare dela Știința I.C.F. Maria Rădulescu și Aurora Bran i-au răspuns cu aceeași monedă și astfel jocul a degenerat complet.

Cele petrecute cu ocazia întâlnirii Știința I.C.F.—Avântul Codlea desvăluie o slabă preocupare din partea colectivelor respective, în ceea ce privește munca educativă cu sportivii lor, și trebuie să dea

totodată mult de gândit atât colectivelor respective cât și asociațiilor Știința și Avântul.

Asociațiile din care fac parte colectivele de care am vorbit mai sus au datoria să se intereseze îndeaproape de cele întâmplate Duminică, să analizeze cu consiliile și sportivii colectivelor respective aceste abateri și să ia măsurile necesare pentru ca în viitor asemenea acte de indisciplina să nu se mai întâmple.

Împotriva jucătoarelor care au greșit grav trebuie luate sancțiuni aspre, care să fie în același timp un ajutor pentru ele și un exemplu pentru toți ceilalți sportivi. În această privință și comisia centrală de handbal va avea un cuvânt de spus. Această comisie, prin subcomisia sa de disciplină, trebuie să cerceteze și să analizeze abaterea gravă a jucătoarelor Elena Ștefănescu și Wächter Rose, precum și comportarea celorlalte și să pedepsească exemplar pe cele vinovate.

SPORTUL POPULAR

Nr. 2129

Pag. 5-a

În Editura C.F.S. a apărut cartea „Despre cultura fizică”

Cu ocazia sărbătoririi Lunii Prieteniei Româno-Sovietice a apărut în Editura Cultură Fizică și Sport lucrarea „Despre cultura fizică”.

Această lucrare reprezintă o înmănușiere de articole, cuprinzând păreri enunțate de Cernășevski, Marx, Engels, Lenin,

Stalin, Kalinin, Vorosilov și Gorki asupra culturii fizice și a sportului.

Paginile închinete educației fizice și sportului de către conducătorii proletariatului, pătrunse de ideologia marxistă, sunt bogate în învățăminte și constituie un material teoretic deosebit de prețios pentru sportivii din țara noastră.